

[Birgit Fogh-Andersen]

alvor vedkender os vores ansvar og får bragt tingene à jour.

Loven om det civile beredskab blev vedtaget i 1959 af et så godt som enigt folketing, og loven har med nogle få ændringer i årtierne derefter fungeret til i dag. På dette grundlag har den betydet en væsentlig styrkelse af landets samlede beredskab, men vores samfunds øgede sårbarhed og afhængighed af forsyninger udefra og i høj grad også landets ændrede administrative struktur, som blev gennemført ved kommunalreformen i 1970, gør jo, at den trænger til en revision nu, og ligesom 1959-loven var tilpasset den samfundsstruktur, vi havde dengang, bør loven nu tilpasses den ændrede byrde- og opgavefordeling, vi kender i dag. Det konservative folkeparti kan derfor tilslutte sig den betragtning, der også indgår i ministerens bemærkninger til lovforslaget, at de myndigheder, der skal udføre beredskabsopgaver i en krisesituation, så vidt som overhovedet muligt bør være de samme som dem, der har ansvaret for opgavernes udførelse i fredstid.

At der med ansvaret også følger en pligt nu for kommuner og amter til at planlægge og virke efter de regler, de berørte ministerier skal udarbejde, er en stramning af de hidtidige bestemmelser, idet der før udelukkende var tale om bistand fra kommunernes side. Det skulle skabe overblik, forhindre kaos og gøre det nemmere at improvisere, og det er vi ganske enige i. Økonomien i forslaget er et svævende punkt, som vi senere må drøfte i udvalget.

Det er vigtigt, at en koordinering af opgaverne ligger på et højt politisk stade. Formålet med loven om civilt beredskab er at sikre, at det almindelige civile samfund fungerer bedst muligt under de ekstraordinære forhold, som en krigs- eller krisesituation kan komme til at indebære, og der er for mig ingen tvivl om, at en decentralisering af opgaverne indebærer en absolut fordel i mange henseender, også med hensyn til de forskelle, der vil være fra egn til egn og fra landsdel til landsdel.

Det er en erfaring, at jo bedre man planlægger, jo bedre lader det sig gøre i en given situation at improvisere. Vi vil fra konservativ side arbejde positivt for den kommende lovgivning ud fra arbejdsgruppens rapport om ideer og målsætning, og jeg synes, vi har fået et godt arbejdsgrundlag i denne rapport.

Mens det danske forsvar i sin helhed må ses i sammenhæng med vores NATO-medlemskab, må det civile beredskab først og fremmest blive vores egen opgave, men det bør være samspillende med de øvrige civilforsvarsopgaver. Meget er opnået i landets samlede forsvar, hvis der ikke er noget led, der svigter.

Der er et kinesisk ordsprog, der siger, at de tagsten, der skal beskytte dig, når det regner, skal lægges i godt vejr. Vi kan anbefale lovforslaget til videre og hurtig behandling i udvalget.

Jeg har fået i kommission af kristeligt folkeparti at sige, at de tilslutter sig forslaget. Ordføreren er desværre forhindret i at være til stede.

Bente Nielsen (V):

Da mit partis ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, ikke kan være til stede, skal jeg på venstres vegne give tilslutning til lovforslaget.

Venstre lægger ikke alene vægt på den militære styrke, men på, at hele samfundet kan fungere i en krise- og krigssituation, og at samfundet dermed kan beskytte sig mod krisens eller krigens følger.

Lovgivningen om det civile beredskab stammer helt tilbage fra 1959, og samfundet har ændret sig betydeligt siden da. Særlig gav kommunalreformen kommunerne voksende betydning i samfundslivet, og det er derfor naturligt, at der pålægges kommunerne en generel forpligtelse til at udarbejde planer for det civile beredskab.

Venstre kan helt tilslutte sig de principper, der er givet udtryk for i lovforslaget, nemlig at det civile beredskab baseres på det grundlæggende princip, at de myndigheder, der udfører beredskabsopgaverne i krig og krise, også er dem, der varetager opgaverne i fredstid. Derved opnår vi den optimale mulighed for, at de flest mulige funktioner kan oprettholdes i en spændings- eller krigsperiode. Netop i en sådan periode vil det være af afgørende betydning, at afgørelser træffes hurtigt og effektivt af dem, der er fortrolige med administrationsapparatet i fredstid.

Venstre ser forslaget som et nødvendigt fremskridt, og vi håber, at det udvalg, der skal se på civilregionstrukturen, vil arbejde med den fornødne hurtighed, så planlægnin-